

VĚŠLET DO POVLTAVĚ

ĀšterĀ½, 19 Āervenec 2011

PoĀasí prvních Āervencových dnĀ bylo jako na houpaĀce - teplo stĀídaly chladné a dešarónivě dny, vítr foukal jako o závod, zkrátka tak akorát se zavĀít uvnitĀ bytu. S nadšarónením jsme proto uvĀtali vyjasĀující se oblohu coby pĀedz slunešného poĀasí a naplánovali jednodenní výlet do stĀedních Āech, konkrĀnĀ na SedlĀansko.

PĀvodnĀ jsme mĀli v plánu trasu pĀes Orlik nad Vltavou a Milevsko se zastávkou na Petrovicku, kde se nachází zajímavé kamenné útvary, napĀ. Husova kazatelna. Nakonec jsme zvolili výpadovku na Prahu a pár kilometrĀ pĀed Milínem odboĀili na PeĀice. Našaróní první zastávkou se stala obec Smolotely, konkrĀnĀ poutní místo Maková s kostelem sv. Jana KĀtitele a Panny Marie Karmelitské nacházející se asi 1,5 km od Smolotel. O tomto místě jsem nemĀla dĀíve potuchy a zcela náhodou jsem na nĀj narazila asi pĀed dvĀma lety pĀi rozhledu z Langovy rozhledny na druhém břehu Vltavy a rozhodla se jej zaĀadit do plánu rodinných výletĀ. Kostel na vrchu Maková vznikl v letech 1719-1722 podle návrhu italského architekta Canewalleho na zakázku Jana Felixe Chanovského-Krasilovského. Stavba je nádhernou ukázkou barokní architektury. DvnitĀ kostela se nám bohušel nahlédnout nepodařilo, ale i tak jsme byli nadšaróneni kouzlem místa samotného i výhledem do okolní krajiny. Chcete-li se sem podívat, vydejte se po Āerveně turistické znaĀce ze Smolotel. V okolí Smolotel a Makové vede i naušná stezka a na Makové bĀvají poutĀ o první nedĀli po 16. Āervenci. Z Makové jsme se vydali smĀrem Kamýk nad Vltavou. Po deseti minutách chĀze po zeleně turistické znaĀce z parkovišarón;Ā v Kamýku se pĀed námi objevila zĀícenina hradu Vršarón;kamýk, nĀkdy téš nazývané podle zlého rytĀe Hunce. RanĀ gotický hrad zalošeny ve 13 století Václavem I. sloušil jako letní sídlo Āeských panovr Dostavba Karlšarón;tejna všarón;ak zamíchala kartami, panovníci se pĀesunuli a Vršarón;kamýk postupnĀ pustl. V dobĀ nedávno minulě hrad prošarón;el rozsáhlou opravou, byla vybudována vyhlídková vĀš, informašní tabule. ProbĀhl i archeologický výzkum. Po krátkém zastavení na hradĀ míšime pĀes Vltavu do Vysokého Chlumce. Jiš z dominantu kraje - na kopci stojící hrad Vysoký Chlumec, bohušel vešejnosti nepĀístupný. My míšime do místního skar lidových staveb. SedlĀansko je protkáno mnoštvím vodních mlýnĀ, na nĀkterĀ z nich nás upozoršovaly hnĀdé informaš smĀrovky v prĀbĀhu cesty. V PĀšovech u SedlĀan je i pozĀstatek vĀtrného mlýna holandského typu. Hornické m v PĀšbrami se roku 1998 rozhodlo nĀkterĀ lidové stavby z 18. aš polĀátku 20. století zachránit soustĀedĀním do jednoho místa. Oním místem je tĀihetarová plocha na okraji Vysokého Chlumce vykoupená od LobkowiczĀ. Zde r. 1999 zapoĀala výstavba skanzenu. Z dvou nabízených tras jsme zvolili prohlídkovou trasu B - technické objekty na vodní pohon. Do trasy nálešela vodní pila (katr), dále mlýn a prohlídka obytného domu z ObdĀnic. Rozebrat a znovu funkšnĀ sestavit objekty muselo dát opravdu hodnĀ práce, stĀechy samozĀejmĀ uš vodní nejsou. Ze skanzenu jsme namĀšili Vrchotových Janovic v benešarón;ovském okrese. Stojí zde zámek s pĀšlehlým parkem, plným nádherných stromĀ a dĀševin. Zámek byl postaven pĀvodnĀ jako gotická tvrz kolem r. 1350, pozdĀji pĀestavĀn renesanšnĀ a baroknĀ. PĀ název byl Herbortovy Janovice. Aš s rokem 1453 a pĀšichodem šarón;tĀpána Vrchoty došarón;lo k pĀšejmenová Janovice byly v dršeni pĀnĀ z Vrtby, posledními majiteli byla rodina Nádherných, ostatky rodiny jsou v rodinně hrobce v zámeckém parku. Poslední dĀdiĀka baronka Sidonie Nádherná (1885-1950) byla velká kulturní mecenášarón;ka a za jejího pobytu do Janovic pĀšijĀdĀli významné osobnosti z kulturního ššivota, mj. i R. M. Rilke a Karl Kraus. Za války zámek obsadil wehrmacht. Po roce 1948 byla Sidonie Nádherná nucena emigrovat, zemĀela v Anglii nedlouho po své emigraci. Zámek pĀed devastací zachránilo r. 1958 Národní muzeum v Praze, které objekt pĀevzalo do své péš. Od tohoto faktu, tj. objekt je majetkem NM, se odvíjejĀ exponáty v interiéru, které nemají vztah k historii zámku. Je zde expozice zvonaštvĀ v pĀšzemĀ zámku, v patšme pak jsou pĀedmĀty z majetku NM. Āškoliv tento fakt nás mírnĀ prohlídky jsme nelĀtovali. Jsou zde totiš opravdu unikátní kousky - napĀ. psací stoly Emy Destinové, K. J. Erbena, J. Nerudy, kalamáš B. NĀmcové, kytara K. H. Borovského. Zaujaly mne i výšarón;ivky a náramky z lidských vlasĀ, kterými dĀíve dĀvĀata prokazovala svou dovednost a trĀlivost. Dále mne zaujaly tzv. vlasteneckě náramky, které vyjadšovaly sympatie dívek k dotĀšnému vlastenci. DvĀ místnosti jsou vĀnovány rodinĀ Nádherných, zde lze shlédnout obraz Sidonie od Maxe šarón;vabinského Āi pušarón;ku, ukrytou na dno rybníka v zámeckém parku pĀed gestapem, a objevenou teprve nedávno. Krásné jsou i stropní malby v zámku. Po prohlídce zámku jsme namĀšili zpĀt k SedlĀanĀm pĀes Kosovou Horu a Āšervený hrádek - skvostný zámek, leš pĀšístupný pouze ke svatebním obĀadĀm. (Po revoluci 1989 byl restituční vrácen rodu MladotĀ.) Majitel všarón;ak umoššuje procházky zámeckým parkem. V SedlĀanech samotných zaujme budova nové radnice a muzeum v budovĀ starě radnice. My jsme ovšarón;em zamĀšili ješarón;tĀ obhlědnout kamýckou a orlickou hráz pĀehrady a pak uš plni dojmĀ k domovu. Musím Āšici, šše oblast stĀedního Povltavě se líbila, jsou zde krásné lesy, skály a srázy poděl Vltavy vytváš mnohde kouzelně sceněrie. Rádi bychom se sem ješarón;tĀ jednou podĀvali, na sever od SedlĀan lešĀí tĀeba tvrz KĀepenice, zámek RadĀ, samota Chýnov - místo n Zdivošelé zemĀ. Ale hlavnĀ je zde nádherný výhled na Vltavu z Albertových skal u Našovického PodhájĀ a pak z vyhlídky Máj u TeletĀna. Jsou zde i pĀkně rozhledny. Takše snad zas nĀkdy pĀišarón;tĀ, MIA